

På "bjørnejagt" i Tyskland.

Her følger lige en lille historie fra en jagt tur til Bodenfælde i Tyskland, som gav mig noget af en uforglemmelig oplevelse.

Den 6. august 2009 tidlig om morgenen, var vi otte gæve gutter, som satte kursen sydpå for at komme på jagt. Vi havde set et godt tilbud på vildsvinejagt med fri afskydning af alt (minus griseførende so), og desuden måtte vi nedlægge ræv, vaskebjørn, grævling og mårhund. Jeg havde endnu aldrig skudt en gris, så jeg var selvfølgelig spændt på, om det skulle lykkes.

Det var helt tydeligt, at der var mange svin i området for de marker, som endnu ikke var høstede, bar tydeligt præg af de natlige besøg af vildsvin. Tårnene vi skulle sidde i var rene luksushoteller på ben, og de var polstrede med gulvtæpper og skumgummi overalt, så ikke en skramlende lyd skulle ødelægge chancen til de vagtsomme grise. Dertil kom at det netop var fuldmåne, så alle odds var med os, da vi den første aften tog af sted.

Allerede den første nat så jeg da også en gris, men da jeg ikke følte mig sikker på, hvad der var "for og bag", undlod jeg at skyde. Det var trods alt et levende mål, og jeg ville ikke senere kunne bebrejde mig selv, hvis jeg lavede en dum anskydning på grund af en "tynd" chance. Denne holdning gav senere anledning til lidt diskussion, hvor en af de øvrige bebrejdede mig, at jeg ikke havde skudt, når jeg endelig fik en chance, men jeg stod nu fast på mit. Det skulle da også senere vise sig, at jeg skulle få masser af "ild i røret".

Den følgende nat var jeg atter klar. To af de andre havde skudt gris den første nat, så det måtte altså kunne lade sig gøre, men natten gik og det begyndte at lysne, uden at jeg havde set andet end råvildt..... Men så pludselig.....

Ude i den høstede raps 30 meter fra tårnet anede jeg en bevægelse. Jeg kiggede i min håndkikkert og sandelig om ikke det var en vaskebjørn, som nussede rundt. Forsigtigt fik jeg riflen i stilling, og jeg fik den i første skud. YES. Men hvad var det.....? Endnu en vaskebjørn kom til syne. Jeg havde repeteret, og den fik jeg også i første skud. Sikke en oplevelse. Jeg repeterede og skulle til at gå ned fra tårnet, da der kom endnu en..... Den fik jeg også..... Jeg må indrømme, at jeg havde en mærkelig fornemmelse. Det her var næsten for meget af det gode.....Og nu kom der sandelig en mere..... Den skød jeg også, og nu havde jeg ikke flere patroner i riflen, så jeg måtte en tur ned i tasken for at hente flere. Så kom nummer fem, og som det kan ses på billedet, måtte den samme vej som sine artsfæller. Tænk! Jeg havde udryddet en hel familie og vidste ikke rigtig, om jeg skulle være stolt over min "bedrift" eller hvad. Det var derfor glædeligt, at opleve den tilfredshed, som lyste over vor jagtværts ansigt, da han hørte om de fem vaskebjørne. Den hidtidige rekord var tre, så den var nu slået, og det lille mårdyr var ikke særlig velset på terrænet, så han var godt tilfreds, så det kunne jeg også rolig være. Skønt.

Det var også sjovt at høre de tanker, som de

øvrige havde gjort sig, da de fra deres tårne havde hørt kanonaden fra ham, som ikke tog chancer. At der var faldet fem "bjørne" i fem skud, det havde de nu ikke kunnet gætte.

Og hvad så med vildsvinene....? Jo! Det lykkedes mig at skyde en gris den sidste nat. Til trods for en god lungekugle og gennemskud, var der ikke noget synligt schweiss på skudstedet, og vi måtte have en hund på sagen. Jeg havde selv en fornemmelse af, at skuddet var i orden, så jeg var dobbelt glad, da der blev ringet, at hunden havde fundet grisen i en majsmark. Den var gået 80 meter efter skuddet og den første blodsdråbe blev fundet efter 50 meter. Hurra for schweissshunden.

Nu er vi jægere jo ikke meget for at prale, men jeg kunne alligevel ikke lade være med at underskrive mig "Bearhunter", da jeg SMSede mine oplevelser til mine jagtkammerater hjemme i Danmark.

Det var i sandhed en jagttur, som jeg vil minde længe.

Carl Johan (Calle) Mikkelsen

Baldersvej 34,

7400 Herning